

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.005/2013/5.szám

A Kúria a dr. Dósa Ügyvédi Iroda dr. Dósa István László ügyvéd) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen rokkantsági nyugdíj továbbfolyósítása iránt a Debreceni Munkaügyi Bíróságon 6.M.570/2011. szám alatt indított és a Debreceni Munkaügyi Bíróság 6.M.570/2011/10. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Debreceni Munkaügyi Bíróságon 6.M.570/2011/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2011. április 20-án kelt elsőfokú határozatával a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 36/D. § (1) bekezdése és 36/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján azért szüntette meg a felperes rokkantsági nyugdíját, mert - a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal (NRSZH) elsőfokú szakértői bizottsága szerint - össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke 32%, tehát a felperes nem rokkant. E határozatot a másodfokú társadalombiztosítási szerv helybenhagyta, mert a felperes egészségkárosodása - az NRSZH másodfokú szakértői bizottságának szakhatósági állásfoglalása alapján - 42%, nem éri el a Tny. 36/A. § (1) bekezdésében előírt mértéket.

A munkaügyi bíróság a rendelkezésre álló orvosi okiratok, a perben beszerzett, az eljárás során kiegészített igazságügyi orvosszakértői vélemény és a szakértő tárgyaláson történt meghallgatása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes egészségkárosodása 48%, a társadalombiztosítási határozatok ezért nem jogszabálysértők. A felperes további szakértői bizonyítás elrendelésére, ortopéd szakorvos kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát mellőzte, mert a perben beszerzett szakvélemény részletesen megindokolt, aggálytalan volt, a felperes azon hivatkozásának pedig, hogy a második térdprotézist megelőző állapota nem került értékelésre, nem volt jelentősége, mert az egészségkárosodását az NRSZH bizottságai és az igazságügyi szakértő is ezen műtétet megelőző állapota alapján véleményezték.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára való utasítását kérte a Pp. 163. § (1) bekezdése és 177. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva.

A felperes előadta, hogy bal térdébe 2005-ben, jobb térdébe 2011. szeptemberében, a másodfokú határozat meghozatala után ültettek be protézist, amely tényeknek, illetőleg a műtéteket követő általános egészségi állapotának sem a közigazgatási eljárásban, sem a perben eljáró szakértők nem tulajdonítottak kellő jelentőséget.

Az NRSZH a másodfokú szakhatósági állásfoglalás elkészítése során figyelmen kívül hagyta a felperes jelentős fájdalommal járó műtét előtti állapotát, a perben kirendelt szakértő pedig - tévesen - azt feltételezte, hogy a bal térd megfelelő állapotban van és a műtétet követő állapot jónak tekinthető. A szakértő - a tárgyaláson előadottakkal ellentétben - a 2011. november 3-án kelt kezelőorvosi véleményt nem vehette volna figyelembe véleménye kialakításakor, mivel az a műtét előtt álló jobb térdre vonatkozott. A szakértő a tárgyaláson a fenti aggályokra tekintettel úgy nyilatkozott, hogy a térd vizsgálata ortopéd szakorvos hatáskörébe tartozik, amennyiben a szakorvos a jobb térd műtét előtti állapota alapján magasabb egészségkárosodási mértéket véleményezne, magasabb lenne az össz-szerkezeti egészségkárosodás is. A szakértő a tárgyaláson elmondta azt is, hogy a műtétet követő egészségi állapot (jó/közepes/rossz) minősítése 10-30% között hatással van az össz-szerkezeti egészségkárosodásra. A szakértő a tárgyaláson nyilatkozott arról is, hogy a műtétet szerkezeti elváltozás, vagy nagy mértékű fájdalom indokolhatja, a műtét célja az állapot javítása, amiből nyilvánvaló, hogy a műtétet megelőző állapot rosszabbnak minősül, mint az azt követő állapot. A szakértő a térdprotézist - annak ellenére, hogy a felperes az eljárás során több alkalommal említette, hogy állapota nem javult, sőt rosszabbodott - „jól

sikerültnek" minősítette, annak alapján 10%-os részkárosodást véleményezett. Mindezek alapján a bal térdet érintő műtéti állapot minősége és a jobb térd műtétet megelőző állapota is alkalmas arra, hogy a részkárosodásokat és az össz-szervezeti egészségkárosodás mértékét módosítsa.

A felperes szerint a munkaügyi bíróság azzal, hogy döntése meghozatala során a fent leírtakat figyelmen kívül hagyta és bizonyítási indítványát alaptalanul mellőzte, megalapozatlanul döntött a keresetéről, ezért az elsőfokú eljárás megismétlése indokolt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte arra hivatkozva, hogy az ítélet megfelel az irányadó jogszabályoknak és a KK 22. számú állásfoglalásban foglaltaknak is.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 163. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el.

A Pp. 177. § (1) bekezdése szerint, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki. Rendszerint egy szakértőt kell alkalmazni, több szakértőt csak különböző szakkérdések felmerülése esetében lehet kirendelni.

A felperes a fenti rendelkezések megsértését a tényállás feltáratlanságával és további szakértői bizonyítás szükségességével alaptalanul kívánta alátámasztani a közigazgatási eljárásban és a perben lefolytatott, orvosi szakkérdésekre vonatkozó bizonyítás elégtelenségével.

Az orvosi bizottságok és a perben kirendelt szakértő a felperes mozgásszeri megbetegedését értékelték: az elsőfokú bizottság 15%-os, a másodfokú bizottság és a perben eljáró szakértő - azonosan - 25%-os rész-egészségkárosodást véleményezett. A felperes orvosszakmai kérdések megválaszolásához, megítéléséhez szükséges szakértelemmel nem rendelkezik, ezért az e körben előadott kifogásai nem foghatnak helyt.

A Legfelsőbb Bíróság/Kúria korábban számos határozatában rögzítette, hogy a Pp. szakértői bizonyításra vonatkozó rendelkezéseiből és más jogszabályokból sem vezethető le olyan

kötelezettség, hogy a bíróság a munkaképesség-csökkenés, illetve egészségkárosodás mértékét a megbetegedés(ek) gyógyítására szakosodott orvosszakértő kirendelése útján tisztázza (Mfv.III.10.309/2009/8.; Mfv.III.10.109/2011/6.; Mfv.III.10.556/2011/6.).

A munkaügyi bíróság nem követett el eljárási szabálysértést azzal, hogy a perben kirendelt szakértő tárgyaláson tett nyilatkozatai alapján nem ítélte szükségesnek további bizonyítás elrendelését. A szakértő a tárgyaláson a kiegészített szakvéleményében foglaltakat - a felperes kifogásai ismeretében is - mindenben fenntartotta, a felperes által hivatkozott kezelőorvosi vélemény figyelembe vétele kapcsán pedig azt is elmondta, hogy a hatályos irányelvek, azaz a szakmai szabályok alapján alakította ki véleményét. A szakértő a felperes ortopéd szakorvos kirendelésére irányuló indítványa megtételét követően akként nyilatkozott, hogy a részkárosodásokról az igazságügyi szakértő nyilvánít véleményt, az indítvány teljesítésének szükségességére vonatkozó nyilatkozatot a szakértő nem tett. A felperes azon álláspontja, hogy az egészségkárosodása mértékének megítéléséhez ortopéd szakorvos bevonása nem volt mellőzhető, a szakértő nyilatkozataiból kiragadott mondattal nem támasztható alá.

Mindezekre tekintettel, a felperes említett megbetegedését értékelő, egymással egybehangzó szakvélemények, a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozatai egybevetésével a munkaügyi bíróság helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a lefolytatott bizonyítás adatai alapján a per eldöntéséhez szükséges tényállás megállapítható, a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása nem éri el a Tny. 36/A. § (1) bekezdésében írt mértéket. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült költségek tárgyában a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte a határozathozatalt.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján döntött.

Budapest, 2013. szeptember 9.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő